

DIPLOMATISCH SHOPPEN MET PASCAL SMET

Op de kledij van Pascal Smet valt niets aan te merken. Maar het lijkt wel alsof hij altijd hetzelfde draagt. Nochtans valt dat makkelijk te verhelpen. Met enkele frisse details krijgt de minister van Onderwijs een persoonlijkere look. Door Anja Otte, styling Linda Van Waesberge, foto's Koen Bauters

In het weekend zie je hem al eens fietsend door Brussel in jeans en blazer, maar tijdens de werkweek zit minister Pascal Smet (SP.A) piefijn in het pak. Zonder das, keurig zonder meer. Bij het pak hoort stevast een lichtgekleurd hemd. Als het op zijn kledij aankomt, neemt de minister geen risico's. Geen wonder dat we denken dat hij altijd hetzelfde draagt. Pascal Smet geeft toe dat die indruk kan bestaan. 'Maar dat is niet zo. Ik heb een hele reeks pakken, maar omdat ik veel beweeg, verslijten mijn broeken snel. Een gat in mijn broek, vervelend hoor. Dan komt iemand me heel discreet vertellen dat je mijn ondergoed kunt zien. Mijn broeken moeten dus van uitstekend materiaal zijn. De meeste zijn daarom van Kenzo. Mijn hemden kleuren vooral lichtblauw, dat geef ik toe, maar ik heb er ook een paar in wit en lila.'

Wil de minister er dan niet een beetje uitspringen? 'Mijn kleren moeten in orde zijn, maar ze mogen ook niet al te zeer opvallen, omdat de mensen me zo al heel veel te zien krijgen.' Wie van zijn collega-politici vindt hij dan goed gekleed? 'Daar besteed ik eigenlijk weinig aandacht aan. Kris Peeters, ja, die zit meestal goed in het pak.'

We besluiten Pascal Smet twee nieuwe looks aan te meten. De eerste is een sportieve weekendlook, die aan één belangrijke voorwaarde moet voldoen: Smet moet ermee op de fiets kunnen. De tweede is een meer formele look, ministerieel zeg maar, zonder stoffig of saai te zijn.

SMET MET SMITH

Wie een mannelijke look probeert op te vrolijken, kan bijna niet om Paul Smith heen. De Britse designer staat bekend om zijn fleurige prints en opvallende details, maar kleurt tegelijk altijd netjes binnen de klassieke lijntjes. Dat weet ook Pascal Smet. In de Brusselse boetiek Louis Ferent, die zowat alle grote merken en ontwerpers in huis heeft, trekt hij recht naar de Paul Smith-stand. Fluks monstert hij er een bont streepjeshemd: 'Mooi!'

Het hemd is een stuk gewaagder dan wat Smet meestal draagt, maar wel het braafste uit het rek. Daarom praten we de minister een gedurfd exemplaar aan, dat brede strepen combineert met een bloemetjesmotief. 'Proberen', zegt Smet voorzichtig, maar het resultaat bevalt hem. 'Dit zou ik kunnen dragen, ja. Ik heb wel eens eerder Paul Smith-hemden gehad, hoor. Koopjes uit Londen.'

Bovenop komt een dikke gebreide cardigan van Marc Jacobs, met rond de hals Noorse motieven. Even komt ons de kerstscène uit *Alles kan beter* voor de geest. Ook de minister denkt spontaan aan rendieren en 'Jingle bells'. Als de hoge kraag tot boven toe dichtgeknoopt wordt, ziet de trui er echter meteen een stuk stoerder uit.

'Cosy. Tof', zegt de minister. Goedgekeurd voor koude winteravonden, begrijpen we. Deze look is uiteraard niet compleet zonder jas. Het eerste exemplaar is meteen een topper: een klassieke caban van Paul Smith doet het figuur van de minister alle recht. 'Mooi, zegt Smet, maar is hij wel warm genoeg? Het lijkt zo'n dunne stof. Puur wol, meneer, reageert een discrete verkoper. En door zijn lengte makkelijk op de fiets, voegen we daar nog aan toe, maar voor alle zekerheid passeren nog enkele jassen de revue. Een korte trench wijst Smet kortdaat af. 'Dit ben ik niet.' Ook een gestileerde driekwartmantel van Givenchy doorstaat de test niet. Een blinkende ijsblauwe anorak van Dolce&Gabbana ontlokt de minister wat gegriknik. 'Dit doet me denken aan disco, de periode van de witte krullenbollen.' Als Smet zich in het blingstuk gehesen heeft, schudt hij sprakeloos het hoofd. Waarna hij het alsoog uitproest. 'Dit is echt totaal fout!' schatert hij. 'Verkoop je er hier veel van?' vraagt Smet nog aan de bouwvereerde verkoper, die de vraag — discreet alweer — onbeantwoord laat.

Volgend aan de beurt is een wat langere stoere anorak van Parajumpers, een merk met als thuishaven Anchorage, Alaska. Dat uit zich in een (nep)bontkraag, stevige gespen en andere details die verwijzen naar het buitenleven. 'Zo'n pelsje zie ik wel graag, maar je moet al redelijk zelfzeker door het leven gaan om daarmee rond te lopen', zegt Smet vooraf. Perfect, dus.

De jas zit Smet als gegoten. Hij geeft hem een stoere aanblik, zonder macho te zijn. Hij doet dromen van lange boswandelingen, maar heeft tegelijk iets *urban*, waar de stadsmens in Smet niet aan kan weerstaan. Bovendien zitten er aan de zijkanen ritsjes, die geopend een comfortabele houding toelaten op de fiets. Verkocht!

MINISTER MET PIT

'Krijtstrepen heb ik tot nog toe aan mij laten voorbijgaan', zegt Smet. 'Ik associeer ze altijd met oudere mannen. Niets voor mij dus.' Om de minister te doen afwijken van zijn stelregel wendde we ons alweer tot Paul Smith, met een helblauw hemd en een donker pak. Met krijtstrepen.

Smet gaat sceptisch het pashokje in, maar komt als een andere man weer naar buiten. De metamorfose is verbluffend. De minister staat er. De kleur van het hemd geeft warmte aan zijn gezicht, het strakke pak doet de rest. De snit is scherp, zoals Smet zelf al eens durft te zijn. De pantalon valt smaller uit dan gewoonlijk, maar precies dat flatteert het figuur van de minister. 'Deze snit staat me inderdaad heel erg goed, maar hij lijkt me meer iets voor Londen. Zoiets zie je hier niet zo vaak.'

Inderdaad, maar kan het? Het kan.

Het pak doet het postuur van de minister veel meer uitkomen dan zijn eigen exemplaar. (Omdat de minister zijn pakken normaal wat te groot draagt, merkt de discrete verkoper half fluisterend op.) Het benadrukt zowel zijn schouders als zijn smalle taille. Het is opmerkelijk trouwens hoe weinig Smets jongensachtige uiterlijk gemeen heeft met dat van een gemiddeld politicus. Geen spoor van zwembandjes, laat staan van een beginnend buikje. Een aandachtspunt? 'Omdat ik zoveel beweeg, kom ik niet veel aan. Fietsen helpt. Maar ik sta ook elke ochtend op de weegschaal. Zodra ik twee kilo bijkom, gaat de alarmbel af.'

Die discipline brengt op. Zowat elk kledingstuk dat Pascal Smet uitprobeert, staat hem. Zelfs de blinkende D&G-anorak, verder te gek om los te lopen, trekt de aandacht op zijn relatief brede schouders. Pascal Smet kleedt met de spreekwoordelijke Vlaamse voorschoot. Reden te meer om een stapje verder te gaan in zijn kledingkeuze. 'Dat zal nauwelijks opvallen, alleen zal iedereen opmerken hoe goed hij eruitziet', adviseert stiliste Linda Van Waesberge.

'IK STA ELKE OCHTEND OP DE WEEGSCHAAL. KOM IK TWEE KILO BIJ, DAN GAAT DE ALARMBEL'

Het valt ook Pascal Smet zelf op. Zelfs de das met de overbekende Paul Smith-streepjes, die de look vervolledigt, kan op zijn instemming rekenen. Nochtans draagt de SP.A'er zelden stropdassen. 'Ze doen me er al snel streng of formeel uitzien. Daarom voel ik me beter zonder. Voor de eedaflegging droeg ik er onlangs wel een, maar dat was dan ook een plechtige gebeurtenis. Een enkele knoop kan ik zelf leggen, maar voor een dubbele knoop schakel ik mijn vader in.'

Het ziet ernaar uit dat vader Smet binnenkort aan de slag mag, want het experiment heeft Smets zin in dasen doen toemenen. Hij neemt zich ook voor de fletse hemden te laten voor wat ze zijn. Krijtstrepen zijn niet langer taboe, maar ze staan nog altijd niet hoog op het verlanglijstje van de minister. Tenslotte was het toch vooral de snit van het Paul Smith-pak die het hem deed. Wanneer Pascal Smet na afloop weer in zijn eigen pak schiet, merkt hij trouwens meteen op hoe ruim dat zit. Dat was hem nooit eerder opgevallen. Een opmerking die de verkoper even doet glimlachen, voor hij zijn gezicht weer in de gebruikelijke discrete plooi trekt.

Francis Ferent Brussel, Louizalaan 60
www.francisferent.be

Gebreide cardigan van Marc Jacobs.

Smet in een bloemenhemd van Paul Smith.

Jas: Paul Smith.

Een pak in de juiste maat. En plots is de aversie tegen krijtstrepen verdwenen.

